

ČASÍK

ŠKOLNÍ ČASOPIS MRÁČKOVKY

4. DÍL
2025

DIGITÁLNÍ VERZE DOSTUPNÁ NA WEBU ŠKOLY

JAK VIDÍ NAŠÍ ŠKOLU DĚTI Z PRVNÍHO STUPNĚ

CO JE UVNITŘ?

- 4 | DÉMON, DUCH ANEBO KOŠTĚ?
- 5 | VÝLET DO LESA
- 6 | NEJLEPŠÍ ČAJ?
- 7 | NAŠE ŠKOLA ZBLÍZKA - BEZ NICH BY TO NEŠLO
- 12 | KŘÍŽOVKA!
- 13 | DEN PRO ZÁCHRANU ŽIVOTA
- 14 | ŽIVOTOPIS ORGÁNŮ
- 17 | EKO OKÉNKO
- 18 | ZÁSTUPCE NAŠÍ ŠKOLY V KRAJSKÉM KOLE ZEMĚPISNÉ OLYMPIÁDY
- 19 | DEVÁŤÁCI Z 9. C - NAŠI VELCÍ KAMARÁDI
- 20 | KOMIKS: ZLOBIVÝ PONÍK
- 21 | ROZHOVOR S NELOU PETERKOVOU
- 23 | ŠKOLA V PŘÍRODĚ SE 4. B
- 26 | BÁSNIČKY ZE 3. A
- 28 | O MRKVI
- 29 | PÁTEČNÍ NOC
- 30 | KOMIKS: ZÁŘIVÁ ČTYŘKA
- 31 | MŮJ DRAK Z OBRÁZKU, DÍL 1.
- 33 | SNOVÁ IMAGINACE - CESTA LESEM
- 34 | TIPY NA KNIHY
- 37 | MŮJ BRÁCHA MIMOŇ, DÍL 2.
- 40 | KOMIKS: JAK KRÁLÍK A SLEPIČKA VAŘILI VELIKONOČNÍ DORT
- 41 | ZKLIDŇUJÍCÍ A RELAXAČNÍ CHVILKY
- 43 | MŮJ DRAK Z OBRÁZKU, DÍL 2.
- 45 | ŘEŠENÍ KŘÍŽOVKY

DÉMON, DUCH ANEBO KOŠTĚ?

ELIŠKA BOHÁČOVÁ, 6. C

Jednoho krásného dne o minulých prázdninách jsem se probudila, nasnídala a připravila na cestu. Jela jsem totiž na letní taneční soustředění na Šumavu. Už jsem se nemohla dočkat.

Cesta byla super, rodiče mě vezli autem. Skoro celou dobu jsem spala (no jó, to je ta únava). Po příjezdu jsem se s rodiči rozloučila, přivítala s kamarádkami a pak jsme si mohli vybalovat a zabydlet se. Pěkně jsme si u toho povídali.

Najednou se z ničeho nic začaly ozývat divné zvuky. Všichni jsme se lekli. Já jsem ale chtěla udělat legraci, a tak jsem řekla: „To je asi můj kámoš, dušík Pepík.“ Jenže zvuky se ozývaly dál a byly hodně divné. Začali jsme se opravdu bát. Naše podezření, že je to duch nebo démon, vzrůstalo čím dál tím víc.

Potom jsem sebrala odvalu a hrdinně se vypravila na chodbu... A co vidím: v magickém kruhu piv a prostředků na úklid - koště a démon jménem pivní uklízečka. Začala jsem se smát.

Dodnes je to super historka, celý zbytek soustředění jsme se tomu smáli. Doufám, že paní opilá uklízečka z toho nemá trauma.

VÝLET DO LESA

PÁŤA, 3.A

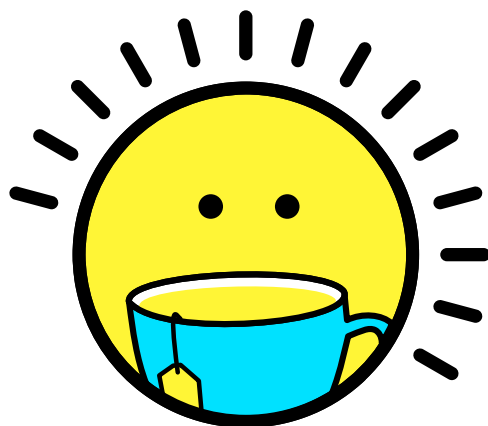
Jednoho dne se Anička a Petr vydali do lesa, protože chtěli nasbírat maliny na koláč. Hned na kraji lesa uviděli spoustu zvířat, která se vůbec neschovávala jako obvykle.

Bylo to proto, že Země měla svátek. A v ten den platilo pravidlo – nikdo se nesmí na nikoho zlobit ani se hádat, jinak by se mohlo stát něco zlého. A tak byl v lese klid a zvířata trpělivě čekala, až přijde další den.

Za tu dobu Petr s Aničkou stihli nasbírat spoustu malin, a tak byl výlet za chvíli u konce.

Tak ahojte zase u dalšího příběhu!

NEJLEPŠÍ ČAJ?

ANNA VOYTOVYCH, 6.B

Jednou večer o jarních prázdninách, když už všichni spali, jsem dostala žízeň. Rozhodla jsem se, že si udělám čaj. Jahodový. Ten mám nejradši.

Potmě, abych nikoho nevzbudila, jsem dotápala do kuchyně. Jenže co nevidím – jahodový čaj nikde! Asi došel. „*To nevadí,*“ řekla jsem si, „*broskvový je taky dobrý.*“

Zapnula jsem konvici a vzala hrnek, do kterého jsem nasypala tři lžíce cukru. Nejlepší čaj je přece ten pořádně oslazený! Už jsem si představovala, jak si k němu dám ještě i sušenku.

Konečně voda vaří a všechno je připravené. První, nejlahodnější doušek a... „Fuj, fuj, blé, to je slané!“ vyprskla jsem.

Místo cukru jsem si do čaje nasypala tři plné lžíce soli!

Na můj křik přiběhli rodiče. Vysvětlila jsem jim, co se stalo. Všechny nás to pobavilo, ale slanou chuť jsem cítila ještě dlouho. Dodnes na *slaný čaj* se smíchem vzpomínáme.

NAŠE ŠKOLA ZBLÍZKA — BEZ NICH BY TO NEŠLO

Ve škole potkáváme každý den spoustu lidí – učitele, kuchařky, uklízečky, vrátné, vychovatelky nebo pana školníka. Všichni mají svoji práci, díky které to u nás může fungovat.

Ale co vlastně každý z nich dělá? Co je na jejich práci baví, co je k ní přivedlo a proč je důležitá?

Rozhodli jsme se zeptat přímo jich!

V následujících rozhovorech vám postupně představíme zaměstnance školy tak, jak je možná ještě neznáte.

Kolektiv kuchařek – školní jídelna

Co děláte ve škole?

Jsme vaše kuchařky. Děláme všechno proto, aby vám chutnalo.

Co vás k této práci přivedlo?

Baví nás práce v gastronomii a školní jídelna je super místo.

Co vás na práci baví nejvíc?

Když uvaříme a vám chutná – žákům i kolegům.

Co je nejtěžší?

Vymyslet jídelníček a nosit těžké gastronádoby.

Proč je vaše práce důležitá?

Protože chceme, abyste odcházeli z jídelny s pocitem: „V bříšku jako v pokojíčku.“

Veselá příhoda?

Na to holky odpověď nenašly... 😊

Kdybyste byly znovu žákyně, čím byste chtěly být?

Neměnily bychom.

Pracovnice školního bistra

Co děláte ve škole?

Obsluhuji školní bistro.

Co vás k této práci přivedlo?

Kontakt s dětmi.

Co vás na práci baví nejvíc?

Spokojené děti.

Co je nejtěžší?

Ráno vstát z postele! 😊

Proč je vaše práce důležitá?

Aby nikdo nebyl hladový.

Veselá příhoda?

Těch je hodně. Třeba když se někdo ptá, jestli není v Mattonce alkohol.

Kdybyste byla znovu žákyní, čím byste chtěla být?

Psycholožkou.

Paní Markéta – vrátnice & úklid

Co děláte ve škole?

Pracuji na vrátnici a uklízím. Kopíruji, půjčuji klíče, opravím skříňky, zvedám telefony, ošetřím drobnosti, obsluhuji balíkovnu i kávovar, ráno otvírám školu a uvádím návštěvy. Připravuji prostory na školní akce a dohlížím, aby se do školy nedostal nikdo cizí. Také uklízím učebny, toalety, společenskou místnost a řeším nejrůznější "nehody".

Co vás k této práci přivedlo?

Bydlím blízko školy a mám pozitivní vztah k dětem.

Co vás baví nejvíc?

Komunikace s dětmi a lidmi. A taky skvělý kolektiv!

Co je nejtěžší?

Úklid – je fyzicky i psychicky náročný. A občas ten hluk...

Proč je vaše práce důležitá?

Bez nás správních zaměstnanců by škola nefungovala – neotevřela by se, nezavřela, byla by špinavá, WC by nikdo nechtěl použít. Bez školníka by nám byla zima a škola by nám spadla na hlavu. A bez pana Janka? Nešel by internet! 😊

Veselá příhoda?

Prázdniny – škola v klidu, bez křiku a nehod. 😊

Kdybyste byla znovu žákyní, čím byste chtěla být?

Učitelkou!

Co děláte ve škole?

Objednávám pomůcky, učebnice, nábytek. Vyřizuji agendu spojenou s úrazy žáků a starm se o evidenci majetku.

Co vás k této práci přivedlo?

Hledala jsem práci na částečný úvazek, kterou bych mohla skloubit s pcí o děti – tehdy chodily právě sem do školy.

Co vás baví nejvíc?

Mil kolegové a roztomil bytosti ve třídách. 😊

Co je nejtěžší?

Období inventury – to je výzva.

Proč je výše práce dležit?

Protože děti stále potřebují učebnice a pomůcky, občas se zraní a... pořádek musí být!

Vesel příhoda?

V 7. třídě jsme měli obvanho učitele ruřtiny. Jednou jsem ho omylem trefila houbou na tabuli – do jeho růžov nažehlené kořile! I kdyř jsem se přiznala, poznámku dostal spoluřk, po kterm jsem původn chtěla hodit.

Kdybyste byla znovu řkyn, čím byste chtěla být?

Chtěla bych být bytovm designérem. A třeba v přřtm řivot budu!

Kateřina – paní vychovatelka ve školní družině

Co děláte ve škole?

Jsem vychovatelka ve školní družině. Nejčastěji pracuji s prvňáčky – pomáhám jim zorientovat se ve škole a zvyknout si na školní režim. Vedeme zájmové činnosti (výtvarné, pracovní, hudební, sportovní), zajišťujeme bezpečí dětí, komunikujeme s rodiči, organizujeme celodružinové akce a vyřizujeme i spoustu administrativy, která není na první pohled vidět.

Co vás k této práci přivedlo?

Chtěla jsem být učitelkou, ale na vysokou školu jsem se tehdy nedostala. Život mě pak zavedl jinam, ale osud mě nakonec do školství vrátil. Práce ve škole mi navíc umožnila být víc se svými dětmi. Studium jsem si dodělala při práci a s vyznamenáním!

Co vás baví nejvíc?

Když chodím do práce ráda. Pro mě to není jen práce, ale spíš poslání.

Co je nejtěžší?

Hluk a moje ne úplně skvělá imunita. Ale ještě náročnější je emoční stránka – když má dítě těžkou situaci doma, člověk si to musí umět nepustit moc k srdci. A to se pořád učím.

Proč je vaše práce důležitá?

Protože děti tráví ve škole a družině velkou část dne – a měly by se tu cítit dobře a bezpečně. Když mi v pátek řeknou, že se těší na pondělí, vím, že to má smysl.

Veselá příhoda?

Je jich spousta, ale nechám si je pro sebe – nerada bych někoho prozradila.

Kdybyste byla znovu žákyní, čím byste chtěla být?

Paní učitelkou, maskérkou v televizi... nebo bych si otevřela svatební salon a zařizovala svatby na klíč!

KŘÍŽOVKA!

1) Je to Pták
a může být i
různobarevný

2) Je to Pták a
bydlí na farmě

3) V zimě padá...?

4) Umyjeme to před
jídlem

5) Pomáhá nám
vidět

6) Vřezáváme to na
Hello wena

7) Jezdíme tím do
skal

obrázek:

To je h ka

TÝNKA 3A

DEN PRO ZÁCHRANU ŽIVOTA

PRVNÍ POMOC

Na naší škole právě probíhá preventivní program s názvem „Den pro záchranu života“, který je zaměřený na výuku první pomoci. Do všech tříd od prvního až po devátý ročník postupně zavítají záchranáři, aby nám ukázali, jak se v krizových situacích zachovat.

Třídu 1.C provázeli záchranář Pepa a záchranář Ondra. Oba byli moc fajn a dokázali dětem vysvětlit i složitější věci velmi jednoduše.

Pepa nám na figurínách ukázal, jak zjistit, jestli člověk dýchá, jak uvolnit dýchací cesty, jak provést masáž srdce, ošetřit tepenné krvácení nebo zlomeninu. Všechno si děti mohly vyzkoušet samy.

Ondra nám pak představil sanitku – mohli jsme si ji celou prohlédnout, podívat se, co všechno v ní je, jak funguje lehátko a jak vypadají přístroje uvnitř.

Ve společenské místnosti jsme se seznámili s figurínou Alžbětou, která měla otevřenou zlomeninu nohy a silně krvácela. Děti si vyzkoušely roli operátora záchranné služby i volání na tísňovou linku. Nakonec musely Alžbětě zachránit život – zastavit krvácení a správně ji ošetřit.

Byl to skvěle zpracovaný dvouhodinový program, který nás nejen bavil, ale hlavně naučil, jak v krizových chvílích zachovat chladnou hlavu a pomoci druhému člověku.

👏 Děkujeme záchranářům Pepovi a Ondrovi za cenné ukázky a trpělivost.

ŽIVOTOPIS ORGÁNŮ

Jsem hlavním orgánem dýchací soustavy. Jsem na obou stranách těla, vlevo a vpravo. Na pravé straně mám tři laloky a na levé mám dva laloky. Okysličuji krev a odstraňuji oxid uhličitý. Nacházím se v hrudní dutině. Při nádechu proudí vzduch přes nosní dutinu nebo ústa a potom do hrtanu, průdušnice a přes průdušky až do mě. Při výdechu se oxid uhličitý odvádí ven z těla. Můžu mít i nějaké nemoci např. astma, rakovinu. Když se u mě objeví kašel a kýchání, tak si pomocí těchto reflexů čistím dýchací cesty.

Kdo jsem?

PLICE

Jsem největší orgán a chráním tě před teplem, zimou a škodlivými mikroby. Pomáhám ti vnímat okolí, někdy na mě cítíš chlad, teplo a bolest. Jsem pružná a velice zranitelná. Pokud mě zanedbáš, snadno se vysuším, popraskám anebo onemocním. Když se o mě budeš dobře starat, tak se ti odvděčím zdravým vzhledem a ochranou na celý život. Pokud mě nějak poškodíš, poškrábeš tak budeš mít velice nepříjemný pocit. Umím sama dýchat. Můžu mít různé barvy. Lidé si myslí, že orgánem nejsem.

Kdo jsem?

KŮŽE

Jsem nejdůležitějším orgánem smyslové soustavy. Používáš mě každý den a to nejvíce. Skládám se převážně z vody. Jsem na tvé hlavě, a to dokonce dvakrát. Můžu být v mnoha barvách nebo i dokonce dvojbarevný. Ve spánku mě nepoužíváš, pokud nejsi celou noc na mobilu. Beze mě byste neviděli svého tátu, mámu nebo svět okolo tebe. Beze bys jsi viděl jen černotu. Pomocí mě vidíš každodenní světa jeho krásy.

Kdo jsem?

OKO

Ahoj, jsem orgánem rozmnožovací soustavy a jsem párový. Mým hlavním úkolem je vytvářet spermie, kromě taky produkovat testosteron. Jsem schovaný ve svém vaku, kde mě drží sval, kde jsem chráněn před zimou i velkým teplem. Když je zima, tak se stáhnou blíže k tělu a když je teplo povolím. Každý den vyprodukuji miliony spermií. Jsem dost citlivý, a když mě někdo kopne, tak mě to dost bolí. Jsem opravdu dost důležitý orgán k rozmnožování a beze mě by to nešlo.

Kdo jsem?

VARLE / VARLATA

Jsem neúnavná pumpa, která bije bez přestání. Dodávám celému tělu kyslík. Jsem silný sval ukrytý v hrudi. Mám čtyři komory, které periferně spolupracují. Když spíš pracuji a nikdy nepřestávám. Během sportu zrychlím, abych dodal víc kyslíku. Jsem propojený s cévami jako pavučina. Emoce mě ovlivňují, stres mě rozbuší. Bez mě by krev netekla tělem a život by skončil. Každý den provedu 100 000 tepů. Spolu s mozkem tvořím základ života.

Kdo jsem?

SRDCE

Jsem jedním ze smyslů u každého člověka. Zachytává zvukové vlny z okolí a převádím je na signály a posílám je dál do mozku. Umožňuji orientaci v okolí. Nacházím se na hlavě a nejsme sám, jsem párovým orgánem. Pomáhám také udržovat rovnováhu těla. Potřebuji i odpočinek. Nejlépe funguji v tichém prostředí, kde jsem schopný zachytit i šepot. Pokud jsem nemocný, tak chodím k doktorovi na ORL.

Kdo jsem?

UCHO

Jsem důležitá část těla, i když mě není vidět. Nepracuji sám, jsem párovým orgánem. Každou vteřinu do mě proudí vzduch. Rozdělují ho a posílám dál kyslík, ten pak krev posílá po celém těle. Zpátky do mě jde odpad – oxid uhličitý, který dál posílám ven z těla. Pracuji bez přestání ve dne i v noci. Čím větší je aktivita těla, tím rychleji pracuji. Když tělo odpočívá, tak můžu zpomalit, ale nesmím zastavit. Pokud do sebe dostanu prach, nebo kouř, tak se můžu začít dusit. Problém mi může dělat i kašel a pak jsme slabý.

Kdo jsme?

PLÍCE

Jsem orgánem trávicí soustavy. Ležím mezi jícnem a tenkým střevem. Produkuji kyselinu chlorovodíkovou a pepsin. Potrava se ve mě míchá a rozkládá. Nacházím se v horní části dutiny břišní. Při zvracení se vyprazdňují a “kručím”, když jsem prázdný. Mám tvar písmen J. Můj vnitřek (výstelka) je chráněna hlenem. Můžu být podrážděn pikantními a pálivými jídly. Operace bypassu (zmenšení) se týká právě mě.

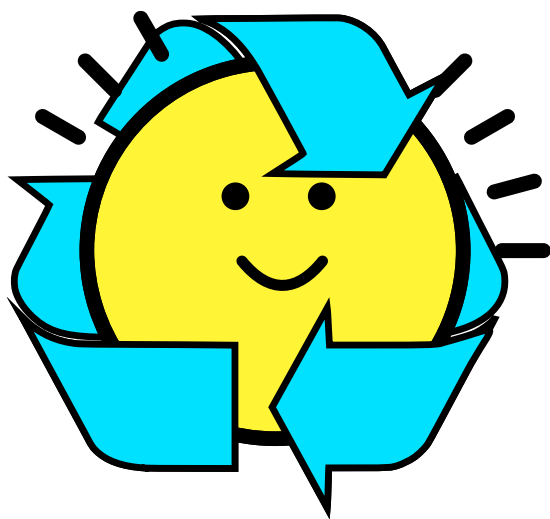
Kdo jsem?

ŽALUDEK

Jsem největší orgán v těle a vážím asi 3-5 kg. Tvořím první vrstvu obrany těla a chráním tě před bakteriemi, viry, UV zářením i ztrátou vody. Mám tři vrstvy. Epidermis je moje nejsvrchnější část a obnovuje se každých pár týdnů. Další má vrstva je dermis, tady najdeš cévy, nervy, potní a mazové žlázy. Cítím zde teplo, chlad, bolest a dotek. Poslední moje spodní vrstva se jmenuje hypodermis a zde skladuji tuky, jako zásobu energie a také tato vrstva slouží jako izolační polštář.

Kdo jsem?

OHČN

EKO OKÉNKO

NEODHAZUJME ODPADKY – NIKDY A NIKDE!

Prázdniny se nám blíží rychlostí blesku a žáci i učitelé se brzy rozjedou do různých koutů České republiky i světa. Než vyrazíme do přírody, na pláž, na zámky či hrady apod., pojďme se podívat, jak dlouho se rozkládají vyhozené odpadky mimo určené nádoby na odpad.

Takže si vždy vzpomeňte na tento obrázek a odpadky vyhod'te vždy do koše na směsný odpad, nebo ještě lépe do kontejnerů na tříděný odpad.

Krásné prázdniny a tříd'te odpad! Má to smysl

ZÁSTUPCE NAŠÍ ŠKOLY V KRAJSKÉM KOLE ZEMĚPISNÉ OLYMPIÁDY

geo
Geografická
Olympiáda
Česko

Vojtěch Rada, žák 9. A, postoupil z okresního kola pro Prahu 4, když se z 31 účastníků umístil na 2. místě s 81 body ze 100 možných.

Vojta tedy zastupoval naši školu v krajském kole olympiády, kde se Vojtovi povedlo umístit se na 17. místě z 20 účastníků (získal 64,75 bodů ze 100). Tento skvělý výsledek ukazuje, že se Vojtovi povedl lepší výsledek než mnohým studentům gymnázií.

Berte to jako povzbuzení pro přihlášení se do školního kola v příštím školním roce, kdy se bude opět zeměpisná olympiáda konat.

Vratislav Šustr, učitel zeměpisu

DEVÁŤÁCI Z 9. C

– NAŠI VELCÍ KAMARÁDI

„PŘÁTELSTVÍ NEZÁLEŽÍ NA VĚKU. ZÁLEŽÍ NA SRDCI.“

Když se na začátku školního roku poprvé potkali prvňáčci z 1.C s deváťáky z 9.C, netušili jsme, jak silné a krásné pouto mezi nimi během měsíců vznikne. A přece se to stalo.

Deváťáci se pravidelně zapojovali do aktivit s našimi dětmi – ať už šlo o společné čtení, kde se malí školáci učili naslouchat i číst pod vedením starších kamarádů, o vánoční tvoření, při kterém vznikly nejen krásné dekorace, ale i spousta úsměvů, nebo o opičí dráhu, kde si prvňáci mohli vyzkoušet, co všechno zvládnou, když jim někdo věří a fandí.

Každé takové setkání bylo výjimečné. Deváťáci byli trpěliví, vstřícní a plní energie, kterou do dětí vkládali s neuvěřitelnou přirozeností. Byli pro nás velkou oporou a inspirací – a patří jim obrovské DÍKY.

A protože jsme jim chtěli popřát štěstí u přijímacích zkoušek i na další životní cestě, vyrobili jsme jim kamínky s logem školy a čtyřlístkem pro štěstí. Ať je provázejí kamkoli půjdou!

Milá 9.C, děkujeme vám i panu učiteli Ondrovi Zezulákovi za to, že jste s námi byli. Budete nám chybět – a nikdy na vás nezapomeneme.

S láskou,
vaše 1.C 💙

Zlobivý Poník

Linda B. Kaia H. Nelca S

Ano já jsem poník Bobík, který rád zlobí.

Dnes jsem byl s mou paničkou káťou na procházce.

Pak jsme se procházeli a procházeli a potom mi káťa řekla že si naklušeme.

Bobík začal mít ale velký hlad.

Bobík proto začal tryskem utíkat zpátky do stáje!

Bobíček poníček dotryskal do stáje a papa! 🍎 🥕

Když káťa přiběhla do stáje, Bobíka zarestala.

Bobíka vyčistila uklidila box a dala mu jídlo.

Pak ale Bobík viděl, jak káťa bere telefa a prodává ho na TEMU.

ROZHOVOR S NELOU PETERKOVOU

VIKI SOLOMKO

Představujeme Vám Nelču z 2.C, která se věnuje zajímavému koníčku, je členkou týmu Cheerleaders.

Co jsou to vlastně Cheerleaders?

jsou jiným slovem členové skupin, kteří povzbuzují publikum, častí při sportovních utkáních, pomocí choreografií, pokřiků a jiných zábavných aktivit. Jsou známé svými energickými vystoupeními, které zahrnují tanec, gymnastiku, akrobacii a použití pompomů.

Co je to pompom?

To jsou třásně, jako součást kostýmu a pro zdůraznění pohybů.

Od kdy se věnuješ Cheerleaders?

Asi zhruba 2 roky.

Proč sis vybrala právě tuhle sportovní disciplínu? A co Tě na ní nejvíce baví?

Mám ráda pohyb, hudbu, baví mě, že s týmem hodně cestujeme, dokonce máme v plánu na příští rok účast na soutěži v Německu, ráda poznávám nové kamarády.

Která disciplína Tě nejvíce baví?

Tzv. Stunty, což je akrobacie a budování pyramid.

Jak často míváš tréninky?

Většinou dvakrát do týdne, cca 1,5 hodiny

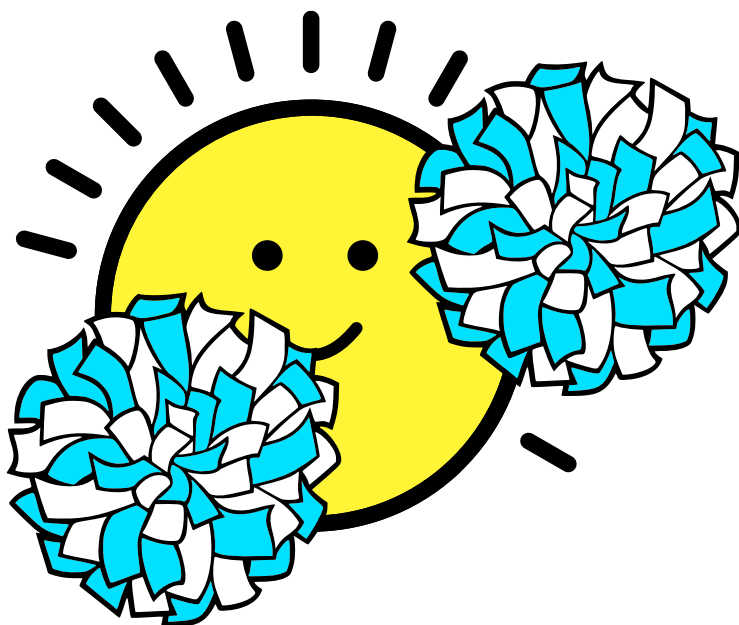
Chceš pokračovat i příští rok?

Ano, moc mě to baví a těším se i na letošní prázdninové soustředění.

Jaký byl tvůj největší úspěch v této soutěži?

2. místo na mistrovství republiky v Brně.

Děkuji Ti za rozhovor a přeji Ti hodně štěstí v dalších závodech.

ŠKOLA V PŘÍRODĚ SE 4.B

Úvod

4.B s paní učitelkou Jitkou Morávkovou měla jet na školu v přírodě. Vyráželo se už druhý den, a tak všichni (včetně paní učitelky) balili.

Děti volaly:

„A co můj plyšák, moje kniha! A na můj mobil jste taky zapomněli!“

A tatínkové křičeli:

„Tak na nás to svádíš, jo? Tak abys věděl/a, půjdeš bez pohádky spát, rozumíš?!“

A dítě na to:

„Ty jsi strašně nespravedlivý! Bééé! Bééé!“

Maminky ječely:

„Neřvi na něj/ni, teď si nesbalí ani ponožky!“

Pondělí

1. část

Když se děti ráno probudily, nasnídaly a oblékly, vzaly kufry a volaly na tatínky: „Papá, tati!“

Nebo: „Ahoj, táto, měj se dobře!“

A pak už s maminkami vyrazily k McDonaldu, kde na ně čekal autobus, paní učitelka Jitka a paní asistentka Jana.

Když naložili kufry, daly děti maminkám poslední pusy, řekly: „Měj se dobře, mami!“ a pak už jen mávaly a mávaly, dokud jim McDonald nezmizel z dohledu.

2. část

Když dorazili na místo před chatu, všichni vystoupili, vyložili věci a našli své pokoje po pěti lidech.

Pak k nim paní učitelka měla dlouhou řeč o tom, co je bude čekat, co mají dělat a co dělat nemají.

Asi v 10 hodin měli procházku, která skončila až těsně před obědem. K obědu měli řízek s bramborovou kaší, který všem moc chutnal.

Po obědě byl polední klid a po něm zábavné hry. Ty se protáhly tak, že skončily až ve chvíli, kdy paní asistentka prohlásila, že už chystají večeři a že má hlad.

Po večeři děti ulehly do měkkých postelí a vzápětí usnuly.

Noc

Klárka se probudila, protože tam někdo chodil. Rozsvítila a zjistila, že se jí přemístil kartáček na zuby.

Probudila ostatní a všichni se vyplížili na chodbu. Byla tmavá a prázdná. Holky začaly obcházet všechny pokoje. Jak tak šly kolem, začaly se bát.

Kde je Kuba?

Když dorazily k poslednímu pokoji a nahlédly do něj, s úlekem zjistily, že Kuba schází. Začaly ho hledat.

Najednou uslyšely kroky, které šly od záchodů.

„Kubo, jsi to ty?“

„Co tu děláte?“ ozvalo se ze tmy.

Nebyl to Kuba.

Vtom někdo rozsvítil a holky zjistily, že to je vysoký muž. Měl na sobě dlouhý černý plášť s kápí přes obličej. V ruce držel dlouhou ochlupenou palici a v druhé lahvičku s fialovou tekutinou.

„Áááááá!!!!“ křičeli všichni.

Tou tlačenicí se prodrala paní učitelka.

„Laskavě se vraťte do pokojů,“ řekla přísně.

„Kde je Kuba?“ zeptala se Klárka.

„Na záchodě,“ odpověděla paní učitelka.

Konec

(Vysvětlení: Byl to čistič záchodů. V ruce držel štětku na čištění záchodů a v druhé vůni do záchodu.)

BÁSNÍČKY ZE 3. A

JMENUJI SE Maru
A Mač ráda peru
VE ŠKOLE jenom razítka beta
A přitom se směju

MARU BRABENCOVÁ

JMENUJI SE Áda
počítám úř a rána
VE ŠKOLE je rákova
koním se s holčama

ÁDA PROKŮPKOVÁ

JMENUJI SE Nela
a nejsem vůbec malá
VE ŠKOLE sedím v lavici
A počítám těžkov rovnici

NELINKA HUBAČKOVÁ

JMENUJI SE JIRKA
MÁM PŘEZDÍVKU SIRKA
VE ŠKOLE SE UČÍM
A O PŘESTÁVCE SVAČÍM

JIRKA ŠKODA

JMENUJI SE Johana
a často jsem náštvána
VE ŠKOLE se učím
a často ruším

JOHANKA KUBAJKOVA'

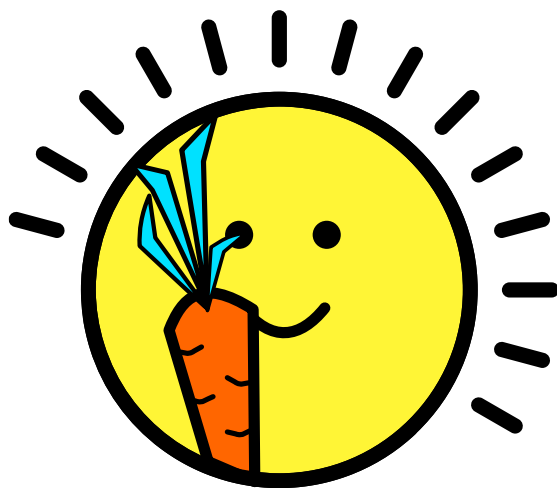
JMENUJI SE Zuzanka
a jsem hodně malinká
VE ŠKOLE se pilně učím
a o přestávce svačím

ZUZKA BOŠANSKA'

JMENUJI SE Paťka
jsem na hromadu
VE ŠKOLE se učím a už hodně
hodně umím

PAŤKA POPOVYCH

O MRKVI

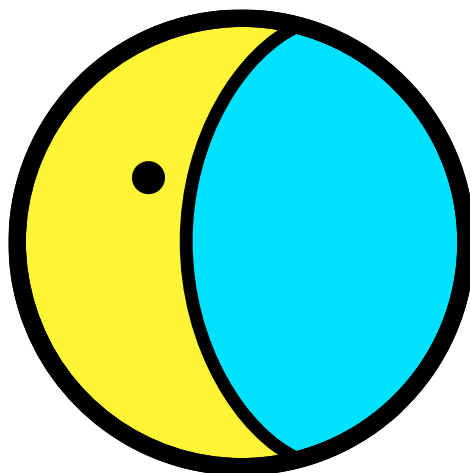
R. P.

Žil byl jednou jeden pytlík sazeniček. Možná to nebyly sazeničky, ale semínka co zlobila a za trest je zavřeli do pytlíku. Pytlík dali do komory, kde bylo chladno a vlhko až se z toho všechna semínka nachladila. Jak si tak všichni v pytlíku frkali a kašlali, tu najednou jedno semínko kýchlo a křup, pytlík se s ráumem roztrhnul. Všichni koukali, jak je to venku krásné.

Pořád však byla svoboda daleko. Začala se jedno po druhém koulet po policích, až se dokoulela k oknu. Malou škvírkou vyklouzla ven na parapet, zhluboka se nadechla a než se stačila rozmyslet, co bude dál, poryv větru je všechny vzal s sebou. Jak si tak letěla nad krajinou, vítr se začal točit ve velkých kruzích, semínkám už se točila hlava a bum, bác, byla na zemi.

Nebyla to jen tak obyčejná zem. Byla to úrodná půda, příjemná na dotek, plná živin, prostě úžasné místo pro život. Semínka se začala ošívát, převalovat, vyhřívat ve slunečních paprscích a ejhle, některým z nich narostly nožičky. Oni to nebyly nožičky, ale kořeny. Jak se semínka kořenila a nabývala na kráse, celá z toho zfanfrněla, až se z nich staly špičaté, oranžové kolíky. A protože žádné z nich nechtělo mít na domovním zvonku napsáno Kolík Špičatý, začaly si říkat „mrkve“. No, a tohle jméno jim zůstalo až do dnešního dne.

PÁTEČNÍ NOC

VANESSA BELLINGEROVÁ, 7.D

Páteční noc jako každá jiná. Procházím se temným lesem, měsíční světlo mi přes větve bledě svítí do očí. Slyším jenom sovy houkat. A tlukot mého srdce.

Všude jsou vysoké stromy a tma. Koukám se do tmy, cítím mráz na zádech.

Každý krok, který udělám, slyším v praskajících větvičkách. Každý krok za krokem, každý můj pohyb v lesní tmě se ztrácí ve vzduchu, který je naplněn vůní jehličí a vlhké půdy.

Stíny tančí kolem mě a já mám pocit, že les ožívá.

Že je to místo, kde čas neexistuje.

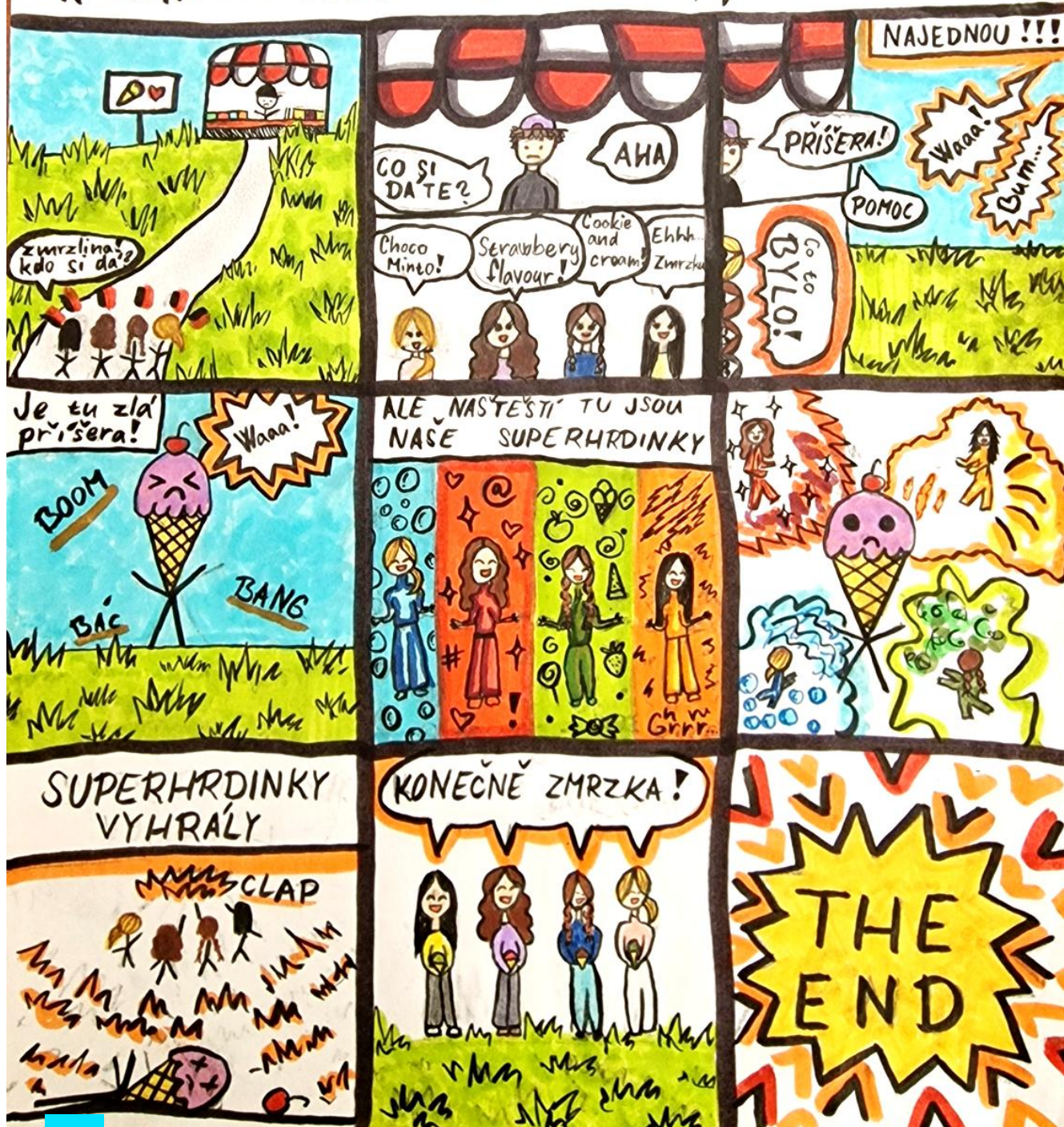
Každý nádech mě spojuje s tímto tajemným světem.

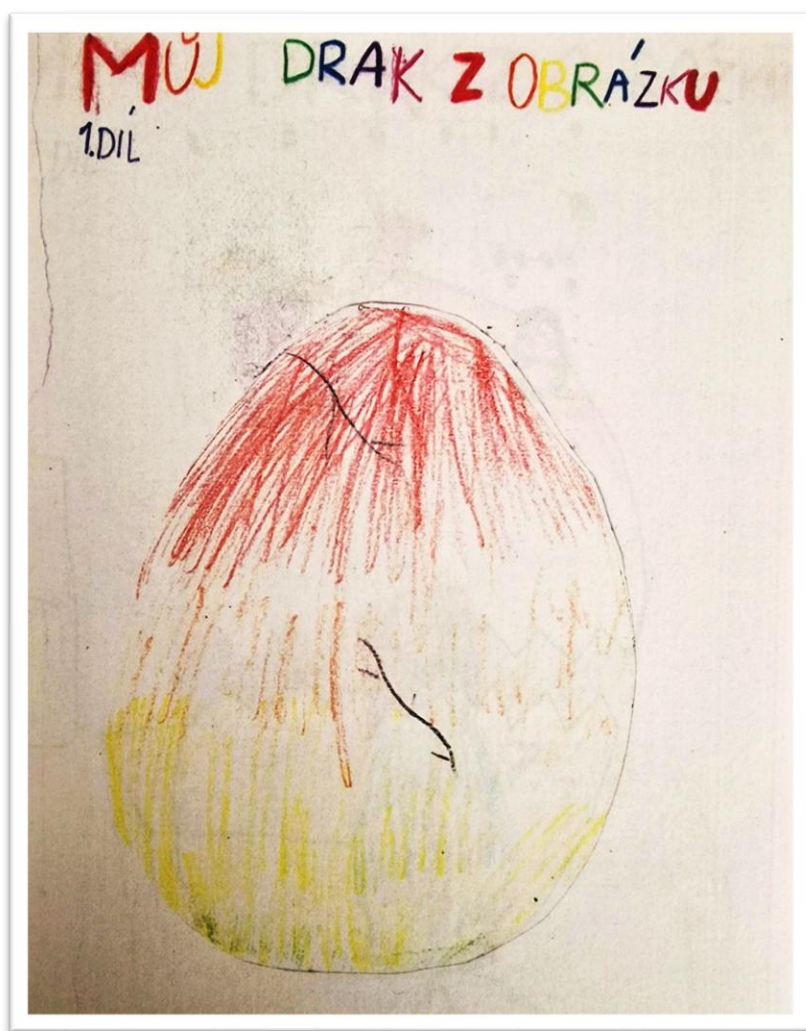
Bojím se. Připadám si jak v hororu.

ZÁŘIVÁ ČTYRKA

lezi
lonyo
Zucker
Zakove
Ka'ja
Vykypelac

A ZMRZLINOVÁ ZÁCHRANA

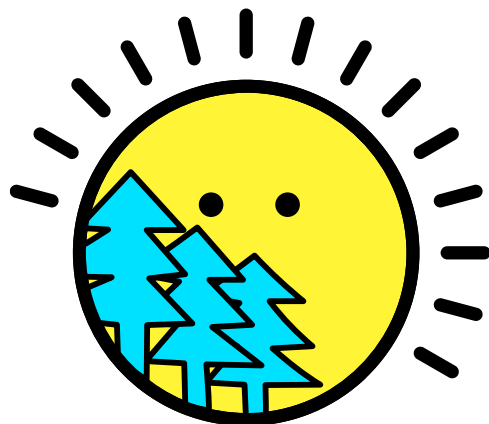
MARUŠKA SOURADOVÁ, 3. D

Bylo nebylo, žila jedna holčička jménem Mája.
A ta si moc přála... dítka. Jednou v noci, když si Mája zase přála, aby
měla dítka, že začala padat hvězda. A když jednu začla bouřka.
Bouřka taková, která ještě neviděla dešť, blesky a jedno tornádo.
Které přišlo zhořelých duhou vějíř. Tornádo vidělo holčičce do postele
a kam se rozpínalo a vějíř spadl na postel. Konec

SNOVÁ IMAGINACE — CESTA LESEM

KIKI BUREŠOVÁ, 7.D

Ráno bylo chladné, vzduch voněl vlhkou zemí a jehličím.

Jakmile jsem vkročila na lesní pěšinku, cítila jsem tu nádhernou atmosféru a vůni čerstvého dřeva. Bylo mi krásně. Hned jsem musela obejmout obrovský strom, který šplhal až do nebe. Měl tak pozitivní a nabíjející energii!

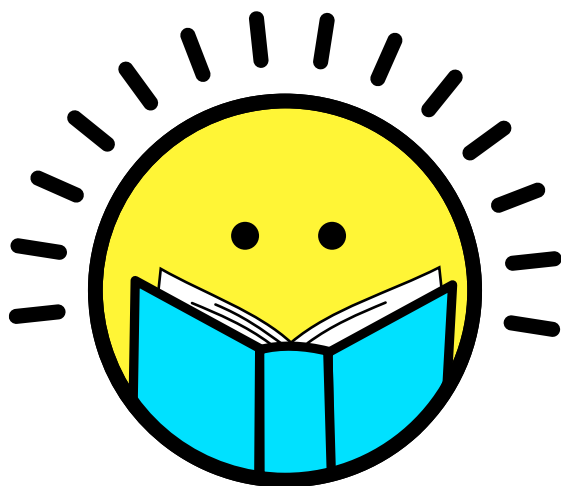
Šla jsem dál a náhle mi přes cestu přeběhla liška. Byla zbarvená jako moje zrzavé vlasy. Náhoda?

Hledala jsem místo, kde bych si mohla sednout. Zašla jsem do hlubšího lesa na mýtinku porostlou měkoučkým smaragdovým mechem. Sedla jsem si a zaposlouchala se.

Vydala jsem se směrem, kde bylo slyšet bublání potoka. Přišla jsem blíž a našla studánku s průzračnou vodou. Nabrala jsem si vodu do rukou a napila jsem se. Bylo to osvěžující, životodárné.

Připadala jsem si kouzelně.

TIPY NA KNIHY

BABIČKA DRSŇAČKA

NEJDRSNĚJŠÍ BABIČKA VŠECH DOB.

PŘEDSTAV SI , ŽE TVOJE BABIČKA NENÍ JEN
MILÁ STAŘENKA S PLETENÍM, ALE TOTÁLNÍ
DRSŇAČKA, CO PLÁNUJE ZLOČIN STOLETÍ.

Čekej smích , napětí a hromadu šílených
situací. Protože tahle babča
fakt umí překvapit .

Připrav se na pořádnou jízdu!!!

Dostupná v knihkupectvích nebo online.
Lucka Vaness Matěj

BABIČKA DRSŇAČKA

Mysleli jste si, že
babičky jen pečou
koláče?

PRO
MLADÉ
ČTENÁŘE

JE TOTIŽ SPECIÁLNÍ!

Tahle má ale v rukávu mnohem víc než jen recepty! Připravte se na dobrodružství plné smíchu, překvapení a porádné dávky drzosti – Babička drsňacka je zpět a tentokrát to rozjede ve velkém.

MÍSTA K ZKOUPENÍ

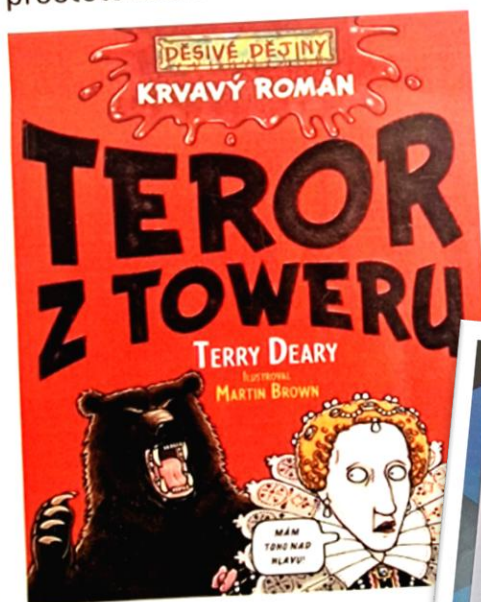
Luxor
Knihy –
Dobrovský
Megaknihy
Alza

PŘEČTĚTE SI KNIHU
a zažijete
dobrodružství!

KNIHA STOJÍ
POUHÝCH 299Kč

Děsivé dějiny Teror z Toweru

Doporučuji tuto knihu těm, kteří mají rádi strašidelné příběhy, knihy a povídky. Protože je hodně strašidelná. Tato kniha vypráví o děsivém TOWERU, co se tam stalo a co je na tom strašidelné? To se dozvíte, pokud si přečtete tuto knihu.

KLUB ZÁHAD

Klub záhad je knižní série od Thomase Breziny. Jedná se o knihy se žánrem sci-fi a horor. Jestli se nudíte a máte rádi dobrodružství tak tyto knížky jsou něco pro vás. Hlavní protagonisté jsou de tři děti Vicky, Nick a Jupiter. V jejich okolí se vždy vyskytne nějaká záhada kterou se snaží vyřešit, ale samozřejmě jim někdo nebo něco stojí v cestě. Je to většinou strašidelné a napínavé ale za to je knížka moc hezky napsaná. Takže jestli se nebojíte přečtete si ji.

MŮJ BRÁCHA MIMOŇ, DÍL 2.

HONZA KREDBA 4.A

V úterý jsme odpoledne vlakem frčeli k bábince, protože jsou Dušičky, a to se má jezdit za příbuznými, který jsou mrtvý nebo brzy umřou. Bábinka bydlí v malém bytě, kde je strašně starejch krámů a ozdob a nejstarší je ona. Má tam i rybky v akváriu, který se neustále honě, nevím proč.

„Neklepej na ně, leknou se a chcípnu! “ řekne bábinka bráchovi a jde pro sušenky, protože babičky mají vždycky nějakou dobrotu. Brácha se na ni jen nevině koukne, pak se otočí k akváriu a zatuká na něj jakoby nic. Rybky se samozřejmě leknou a některý z toho možná i leknou (tak se říká tomu, když ryby umřou).

„Kluku jeden zlobivej, nebouchej na ně! “ křikne babička vystrašeně od dveří. „Tahle se mi zdála nějaká chcíplá tak jsem na ni ťuknul, jestli třeba nespinká,“ řekne brácha Mimoň a vykulí na bábinku ty svoje malinký očička, kterým babička říká kukadla, a je z nich vždycky naměkko. Jako třeba teď.

Dojde k němu a pohladí ho po tý jeho tvrdohlavý kebuli. „To jsi hodnej, že se o ně staráš, pojď si dát radši sušenku“ řekne mu a já se fakt hodně naštvu. Tak nejenom že se na něj nenaštve, pohladí ho, a ještě mu dá sušenku? No tak to je opravdu konec tohleto, říkám si v duchu.

Další den:

Dneska ráno máma řekla, že už na nás nemá trpělivost, jak se pořád hádáme a že někam půjdeme s tátou. Táta teda trochu bručel, že má moc práce (i když vím že tím myslel ležet v posteli a skládat Rubikovu kostku), ale nakonec se teda nechal přemluvit a šli jsme krmit kachny. Táta moc neví, co má s náma dělat jinýho, tak s náma chodí krmit kachny.

(Poučná vsuvka!) Paní učitelka nám teda říkala, že kachny se krmit nemaj, že jim pak špatně rostou křídla, a že pak můžou umřít. Ale to táta asi nevěděl, tak jsem mu to řekl. No a on na to odpověděl že jednou umře každý, a tvářil se u toho pochmurně. To asi protože byly ty Dušičky.

Alespoň jsem mu vysvětlil, že kachny i labutě se nemají cpát žádným pečivem, protože pak z toho prděj a (jak už jsem říkal) špatně jim z toho rostou křídla. No musím uznat, že to prdění je teda horší. Tak máma vzdychla, že nám dá teda něco jinýho. A že z těch starých rohlíků udělá kostičky na knedlíky, a že bude guláš. Brácha zase kňučel že to nechce, ale to dělá vždycky.

Máma vygoogluje, že kachnám se mají dávat kousky zeleniny a rejže, tak nám dá nějaký hnusný zbytky do pytlíku a jdeme. Táta vleče kočárek se sestřenicí, a já bráchu Mimoně, kterej se mnou škube a tahá. Schválně mu mačkám ruku, aby ho to bolelo. „Au!“ ječí brácha, a táta se naštvě ať už jsme sakra ticho. Jdeme na zastávku tramvaje, která právě přijíždí. „Čurat!“ volá brácha, takže ta tramvaj nám samozřejmě ujede. Aspoň že si řekl, i když ne v zas tak dobrou chvíli, ale to je pro něj typický. Sestřenice začne matlat bláto, a tátovi začne cukat čelo, a tak ho pohladím ať není smutnej. Ten brácha si nandá ty kalhoty tak špatně, že to snad ani není možný, a tak běží za náma ať mu to táta opraví.

Cestou k nám ještě stihne rozšlápnout hov... promiňte to se neříká... bobek! Ale psí takže hnusnej. No i když vlastně ten lidskej by byl teda horší no. Tátovi dál cuká čelo, a táhne bráchu k obrubníku, kde mu začne otírat tu botu a hudruje, že to byl jedinej bobek v okolí, a že to fakt není možný.

„Hehe, smraďochu! “ řeknu mu, když k nám zase přijde. No a on mi za to šlápne tou jeho bobkovou botou na tu mou!

„Taky seš smraďoch, chá chá! “ posmívá se mi a já do něj strčím.
„Tati on do mě vrazil! “ zařveme společně a pak se smějeme, jak nám to hezky vyšlo. „Já vám taky jednu vrazím, jestli toho oba nenecháte, ssssmradi!“ syčí na nás táta jako had. Nasedáme do tramvaje a syčíme na sebe, protože je to vlastně zábava.

„Sssssmrade!“

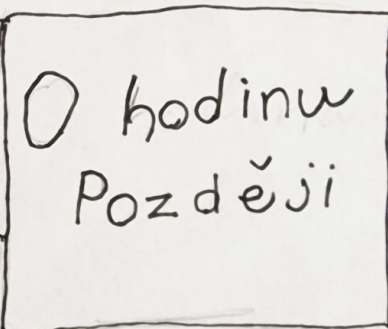
„Sssssyčáku!“

„Sssssysle!“

„Sssssrabíku!“

Pak jdeme krmit ty kachny, ale to je nuda a tak jdeme domů, a ssspát!

Jak králík a slepička vařili velikonoční dort

ZKLIDŇUJÍCÍ A RELAXAČNÍ CHVILKY

Pro koho: pro každého, v hodinách TV

Kdy: kdykoliv během dne (dle typu relaxační chvílky) nebo když si to tělo žádá

Kdy nedělat: v akutní fázi nemoci, ve spěchu

Proč: zklidním mysl, vypustím hněv, tělo si odpočine, mozek vypne, přeruším napětí v těle, zmírním nervozitu, úzkost, strach,

Co se stane: uvolním si svaly, dobiji baterky, podpořím paměť, posílím si imunitu, naučím se správné dechové návyky, prohloubí se vztah mezi rodičem a dítětem, čistá mysl

Jak na to: dýchej, uvolni se, používej smysly (sluch:klidný hlas, příjemná hudba, čich: aromaterapie, hmat : dotek těla s podložkou), začni u sebe, rodič a dítě společně

Příklady relaxace

Hadrová panenka – lehne si na záda. Zvedneme ruce i nohy a zatřepeme jimi, abychom je uvolnili jako ruce a nohy hadrové panenky. Pak ruce volně položíme podél těla, dlaně směřují nahoru. Nohy máme na podložce mírně od sebe, prsty směřují ven. Pokud je nám to příjemné, zavřeme oči a klidně dýcháme. Představíme si, že celé naše tělo je měkké jak tělo hadrové panenky. Chvilku v pozici odpočíváme.

Palačinková relaxace – připrav si podložku nebo deku a lehni si na ni kolmo do pozice hradové panenky tak, aby hlava bylo mimo podložku a tělo blíže k jednomu okraji. Chytni okraj podložky a pomalu se do ní zamotej jako do palačinky. Ruce mohou být uvnitř nebo venku, jak je ti příjemné. Zavři oči a představ si, že jsi náplň teplé palačinky a pomalu se v ní rozpouštíš. Klidně dýchej.

Špagetky – představ si, že jsi špagetka ležící na regálu v obchodě. Lehni si na záda. Abys byla co nejdelší, vzpaž ruce a vytahuj se za rukama i nohama. Propni špičky nohou, stehna, zpevni zadeček, schovej pupík. Ramena tlač směrem k nohám a hlavu vytahuj co nejvíce do dálky. Cítíš to napětí v těle? Rodič, učitel, kamarád vybírá tu nejlepší. To je ta nejpevnější. Může testovat tak, že ji chytne za paty a zvedne ji. Pevná špagetka se zvedá celá, jen hlava leží na zemi. Koupené špagetky si pak kupující doma uvaří. Špagetky začnou pomalu měknout a kroutit se. Ty nejlépe uvažené „sní“, a to tak, že je polechtá na bříšku. Pokud některé špagetky nezměkly, může je společně s ostatními dětmi jemným lechtáním uvolnit.

Jednoduchá cvičení

a) k odstranění psychického napětí

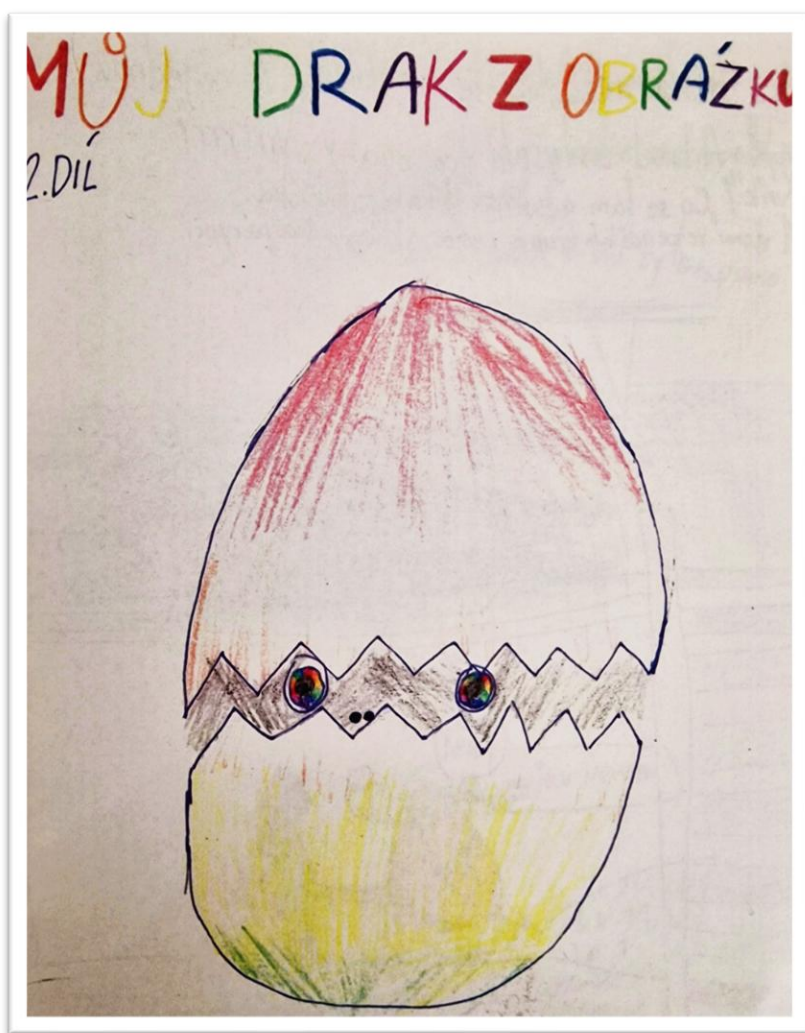
1. cvičení – maximálně rozšíříme nosní dírky a nadechneme se – výdrž, potom je uvolníme a pomalu plynule vydechneme, přičemž uvolňujeme svaly tváře.

2. cvičení – pevně ze všech sil zavřeme oči – výdrž, potom je uvolníme a necháme zavřené (uvolníme přitom svaly obličeje), zaměřujeme se na pocit uvolněnosti a plynulosti dýchání.

3. cvičení – otočím dlaň jedné ruky vzhůru, prstem druhé ruky s nádechem (začínám ve spodní části dlaně) jedu prstem na konec palce a s výdechem se vracím do výchozího bodu a jemně zatlačím (počkám až mi dojde dech). Takto pokračuji u všech prstů.

Všechna tato cvičení můžete dělat, aniž by někdo věděl, že něco děláte.

b) ke zlepšení spánku – ležíme na podložce, uděláme hluboký nádech, opřeme se o podložku, napneme všechny svaly. V této pozici vydržíme 20 – 30 vteřin. Uvolníme naráz celé tělo a uděláme dlouhý, volný výdech. Potom uděláme několik hlubokých nádechů a výdechů a začneme klidně a pravidelně dýchat – při dýchání soustředíme pozornost na prodloužení výdechu.

MARUŠKA SOURADOVÁ, 3. D

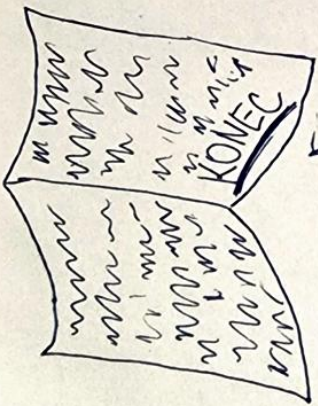
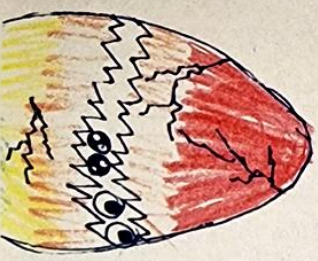
Když bouřka ustala, tak se ho došla. A na jedné
 křep: A hned uslyšela gya zvu ky: "Vrrrrr!"
 "Kví?" Co se tam asi děje? Říkala si hlečička.
 A potom vejdědalo křep a z vejce vylíznou dva páry očí.

"Ale proč tak velké vejce, když tak mali' tvore?"
 "A co v něm asi je?" Ale se rozhodla, že zvedne vrchní část
 - a jist se rozhodla, tak takly udělala.
 A uvnitř bylo moře a drak. A velká kniha a uvnitř bylo papáno

JENOK

NAPIS VZHUŘU NOHAMA

ŘEŠENÍ TAJENKY ZE STRANY

1) Je to Pták
a může být i
těžnobarvený!

2) Je to Pták a
bydlí na farmě

3) V zimě padá...?

4) Umyjeme to před
jídlem

5) pomáhá nám
vidět

6) Mřezáváme to NA
Hello waa

7) Jezdíme tím do
školy

obrázek:

Tajenka PŘIRODA

TJANKA 3A

1	P	A	P	U	U	S	E	V
2	K	U	Ř	E				
3	S	N	I	H				
4	R	U	C	E				
5	O	K	O					
6	D	Y	N	Ě				
7	A	U	T	O				

ČASÍK

TENTO I STARŠÍ DÍLY
ŠKOLNÍHO ČASOPISU
MRÁČKOVKY JSOU DOSTUPNÉ
ONLINE NA WEBU ŠKOLY:

